

O SMOLÍČKOVĚ

POSTUP:

Dětem přečtete pohádku a rozšiřujte slovní i znakovou zásobu. Následně si vytiskněte obrázky z přílohy a nechte děti, ať vám zkusí pohádku převyprávět samy.

Smolíček byl malý **kluk**. Bydlel v **lese** u **jelena** se zlatými parohy. **Jelen** každý den odcházel do **lesa** na pastvu a Smolíček zůstával **doma** sám. Jelen mu pokaždé přikazoval, aby nikomu **neotevřel**, a Smolíček to vždycky dodržel.

Až jednou, když jelen zase odešel na pastvu, zaklepaly na dveře zlé lesní víly Jeskyňky. A žadonily: „Smolíčku, pacholíčku, **otevři** nám svou světničku, jen dva prstíčky tam strčíme, jen co se ohřejeme, hned zase půjdeme.“ Ale Smolíček věděl, co Jelenovi slíbil a **neotevřel**.

Večer mu vše vyprávěl a **Jelen** ho chválil: „To je **dobře**, Smolíčku, to byly Jeskyňky, ty by tě odnesly do **lesa** a zle by se ti vedlo.“

Jenže další den přišly jeskyňky znovu a žadonily ještě zoufalejším hláskem: „Smolíčku pacholíčku, **otevři** nám svou světničku, jen dva prstíčky tam strčíme, jen co se ohřejeme, hned zase půjdeme.“

Smolíček byl přece jenom malinko **zvědavý**, a tak dveře **otevřel** na úzkou škvíрку. Jeskyňky tam strčily jeden prstíček, pak dva, pak celou **ruku** a najednou byly ve světničce celé. Popadly Smolíčka a unášely ho do lesa. A zoufalý Smolíček volal na **pomoc jelena**: Za hory, za doly, mé zlaté parohy, kde se pasou? Smolíčka pacholíčka jeskyňky pryč nesou!”

Jelen se naštěstí pásl nedaleko, **slyšel** Smolíčkovo volání a Jeskyňkám ho vzal. Další den byly Jeskyňky u dveří znovu a znovu **prosily** svým tenkým hláskem: „Smolíčku, pacholíčku, otevři nám svou světničku, jen dva prstíčky tam strčíme, jen co se ohřejeme, hned zase půjdeme.“

„**Neotevřu**,“ povídá Smolíček, „vy jste jeskyňky a zase byste mě odnesly do **lesa**.“

Ale jeskyňky se za dveřmi začaly smát. „My si s tebou přece chceme **hrát**.“ A tak se Smolíček nechal přesvědčit a dveře

potevřel. Jeskyňky ho popadly a nesly ho do hlubokého lesa. Tentokrát se Jelen pásl daleko a Smolíčkovo volání neslyšel. A tak jeskyňky odnesly Smolíčka až do své jeskyně. Tam ho vykrmovaly, aby ho mohly upéct a sníst. Když už se jim zdál dost tlustý, nesly ho do pece.

A milý Smolíček začal co nejhlasitěji volat o pomoc: „Za hory, za doly, mé zlaté parohy, kde se pasou? Smolíčka pacholíčka jeskyňky do pece nesou!“ V tom se ozval dusot kopyt a mezi stromy se zableskly zlaté parohy.

Jelen popadl Smolíčka pacholíčka a odvezl si ho zpátky domů. Tam Smolíček musel slíbit, že už opravdu nikomu neotevře. A také neotevřel.

ZNAKY Z POHÁDKY (v aplikaci Znakujte s Tamtamem):

KLUK

JELEN

LES

POMOC

UPÉCT

JÍST

DŮM

OTEVŘÍT

SLYŠET

NESLYŠET

HRÁT

DALEKO

PROSIT

ZVĚDAVÝ

RUKA

DOBŘE

CO PROCVIČUJETE:

Procvičujete pozornost, soustředění na čtený text, porozumění, sluchové vnímání a paměť, rozšiřujete slovní i znakovou zásobu

NA CO SE ZAMĚŘIT:

Dětem přečtete pohádku a rozšiřujete slovní i znakovou zásobu. Vytiskněte si obrázky v příloze, vyprávějte si s dětmi, co se na obrázcích děje a nechte děti, ať zkusí pohádku dle obrázků převyprávět. Porozumění a zapamatování si ověřte pomocí jednoduchých otázek, díky kterým pohádku zrekapitulujete. Zeptejte se například: Kde bydlel Smolíček? Co mu jelen přikazoval, když odcházel? Kdo zaklepal na dveře? Kam odcházel jelen? Co udělali Jeskyňky? Kdo Smolíčka zachránil?

ZDROJ OBRÁZKU: JECHOVÁ, Šárka. Pohádky k povídání: [s jednoduchými úkoly pro rozvoj řeči a dalších dovedností]. Olomouc: Rubico, 2014. Hrátky. ISBN 978-80-7346-080-8.

ZDROJ TEXTU: Upraveno z: JECHOVÁ, Šárka. Pohádky k povídání: [s jednoduchými úkoly pro rozvoj řeči a dalších dovedností]. Olomouc: Rubico, 2014. Hrátky. ISBN 978-80-7346-080-8.

